

[Gert Petersen]

civile og private liv, når vi er kommet derhen, at de politiske ledere går ind for en bombe, der skåner materielle værdier, men ødelægger livet? Hvordan forventer man egentlig, at de generationer, som vokser op i skyggen af sådanne ord, selv skal udvise nogen som helst respekt for liv?

Det er et klima af den art, som har avlet et andet problem, som vi også slås med, og som har mindre at gøre med den internationale situation mellem staterne, en brutalisering af klimaet i de enkelte lande, og her støder vi på sådan et fænomen som terrorismen, hvor mennesker på den ene eller den anden yderfløj bilder sig ind, at de kan ændre historiens gang, at de kan påvirke udviklingen ved at tage retten til at dræbe, retten til at kidnappe i deres hænder. Det er også udtryk for en perverteret tankegang, og det er naturligvis noget, som samfundene må værgе sig imod. Men perversionen skulle helst ikke eskalere, og den måde, hvorpå samfundene med rette værgе sig mod terrorismen, kan ikke være ved selv at lade sig smitte af disse metoder, hvor fristende det end kan være i nødsituationer.

Jeg synes nok, at vi, samtidig med at vi ser denne optræning hos terroristerne, ser en tilsvarende optræning hos dem, som med rette, det vil jeg understrege, med rette søger at værgе samfundet mod terrorismen. Det vil være for stærkt at drage paralleller herhjemtil, men vi er også en del af det internationale samfund, og jeg synes f. eks., at den sag, vi har haft omkring en udvisning af en mexikaner, der var mistænkt for terrorisme, er en plet på vores retssystem. Jeg ved godt, at sagen formelt er i orden, men det har været vores princip – det er netop et af de principper, som vi har sloget for i forhold både til, hvordan det var herhjemme i gamle tider, og også i den internationale debat i forhold til, som det er nogle steder i øst og nogle steder i vest – det har været vores princip, at uden at den sigtede igennem en undersøgelse og en dom var blevet overbevist om anklagen, kunne der ikke foretages repressalier. Og her er det eneste, der interesserer mig virkeligt i spørgsmålet om mexikaneren, at der ikke er truffet nogen domsafgørelse, at det er en politimester og nogle ministre, som har dømt den pågældende i strid med alt, hvad vi herhjemme anser for at være grundlag for retssikkerheden. Jeg erkender stadig væk, at sa-

gen formelt er i orden, men derfor havde man ikke behøvet at forfare på den måde, som man har gjort.

Jeg vil da også sige, at den ændring af retsplejeloven, der er lagt op til, og hvorved man i særlige tilfælde skulle kunne nægte sigtede selv at vælge deres forsvarer, også er udtryk for en måske langt farligere udvikling, fordi der her er tale om noget, der vil komme til at karakterisere tilværelsen herhjemme, hvis det bliver gennemført.

Så vil jeg godt sige nogle ord om den økonomiske situation herhjemme. Både når man hørte statsministeren, og i ganske særlig grad når man hørte den nye socialdemokratiske politiske ordfører, hr. Erling Olsen, fik man indtryk af, at vi er kommet meget langt her i Danmark. Det går egentlig meget godt. Det blev også understreget af hr. Erhard Jakobsen her i sidste omgang. Det går egentlig meget godt, og det er sådan nogle krusninger på overfladen, vi oplever for øjeblikket.

Jeg skal meget gerne erkende, at hvis vi trækker en linje frem til begyndelsen af 1970'erne, så var der sket mange udmærkede ting i dette land, så var der skabt en ganske høj standard i en lang række henseender, socialt, undervisningsmæssigt osv. Det vil jeg så meget desto hellere erkende, som socialistisk folkeparti har et medansvar for det, mens de partier, som regeringen nu så lykkeligt samarbejder med, f. eks. alle som én stemte imod den lov om sygedagpenge, som blev gennemført ved socialdemokratiets og SFs stemmer i 1972, var det vel, og som var med til at skabe denne høje standard.

Det, jeg er bange for, det, jeg tror, vi oplever nu, er, at det går den modsatte vej, og det gør det temmeligt hurtigt. Arbejdsløshed på 150.000 med udsigt til 200.000 er den modsatte vej. Tal med folkepensionisterne. Folkepensionisterne har reelt haft en ganske betydelig nedgang i deres levestandard i de sidste 2–3–4 år. Tal med de uddannelsessøgende, som også er fantastisk klemt. Og så er der dem, der har arbejde. Ja men de lever ofte på nogle ganske, ganske små marginaler, sådan at hvis man foretager nogle forholdsvis uvæsentlige ændringer herinde i afgiftssystemer eller skattesystemer, kan det ramme disse mennesker uforholdsmæssig hårdt.

Det er sandheden, at det altså nu ser ud, som om det går den modsatte vej, og her beklager jeg, at socialdemokratiet, eller rettere